

Dzień odbioru : 27/06/2022

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΑΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÚIRT BHREITHIÚNAIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUDEUROPSKE UNDE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

LUXEMBOURG

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNIJE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 24 czerwca 2022 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Obywatelstwo Unii – Artykuły 20 i 21 TFUE – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Akt urodzenia wydany przez państwo członkowskie urodzenia dziecka wskazujący dwie matki tego dziecka – Odmowa przeniesienia tego aktu w drodze transkrypcji do krajowego rejestru stanu cywilnego ze strony państwa pochodzenia jednej z tych matek – Transkrypcja tego aktu stanowiąca warunek wydania dokumentów tożsamości – Uregulowanie krajowe tego państwa członkowskiego pochodzenia niedopuszczające rodzicielstwa osób tej samej płci

W sprawie C-2/21

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polska) postanowieniem z dnia 9 grudnia 2020 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 stycznia 2021 r., w postępowaniu:

Rzecznik Praw Obywatelskich

przy udziale:

K.S.,

S.V.D.,

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie M.C.,

Prokuratury Krajowej,

Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Krakowie,

* Język postępowania: polski.

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: I. Jarukaitis, prezes izby, M. Ilešič (sprawozdawca) i D. Gratsias, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy w drodze postanowienia z uzasadnieniem, zgodnie z art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 20 ust. 2 lit. a) i art. 21 ust. 1 TFUE, a także art. 7, art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Rzecznikiem Praw Obywatelskich (Polska) (zwanym dalej także „RPO”) a Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Krakowie (Polska) (zwanym dalej „kierownikiem USC”) w przedmiocie odmowy tego ostatniego przeniesienia w drodze transkrypcji do polskiego rejestru stanu cywilnego wydanego przez organy hiszpańskie aktu urodzenia córki K.S. i jej małżonki S.V.D.

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

- 3 Artykuł 2 Konwencji o prawach dziecka przyjętej w dniu 20 listopada 1989 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 1577, s. 3), stanowi:

„1. Państwa [s]trony w granicach swojej jurysdykcji będą respektowały i gwarantowały prawa zawarte w niniejszej konwencji wobec każdego dziecka, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, niezależnie od rasy, koloru skóry, płci, języka, religii, poglądów politycznych, statusu majątkowego, niepełnosprawności, cenzusu urodzenia lub jakiegokolwiek innego tego dziecka albo jego rodziców bądź opiekuna prawnego.

2. Państwa [s]trony będą podejmowały właściwe kroki dla zapewnienia ochrony dziecka przed wszelkimi formami dyskryminacji lub karania ze względu

na status prawny, działalność, wyrażane poglądy lub przekonania religijne rodziców dziecka, opiekunów prawnych lub członków rodziny”.

4 Artykuł 7 tej konwencji przewiduje:

„1. Niezwłocznie po urodzeniu dziecka zostanie sporządzony jego akt urodzenia, a dziecko od momentu urodzenia będzie miało prawo do otrzymania imienia, uzyskania obywatelstwa oraz, jeśli to możliwe, prawo do poznania swoich rodziców i pozostawania pod ich opieką.

2. Państwa [s]trony zapewnią, aby te prawa stały się zgodne z ich prawem wewnętrznym oraz z ich międzynarodowymi zobowiązaniami w tej dziedzinie, w szczególności w przypadkach, gdyby brak tych uregulowań spowodował, iż dziecko zostałoby bezpaństwowcem”.

Prawo Unii

Traktat FUE

5 Zgodnie z art. 20 TFUE:

„1. Ustanawia się obywatelstwo Unii. Obywatelem Unii jest każda osoba mająca obywatelstwo państwa członkowskiego. Obywatelstwo Unii ma charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego, nie zastępując go jednak.

2. Obywatele Unii korzystają z praw i podlegają obowiązkom przewidzianym w [t]raktatach. Mają między innymi prawo do:

a) swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich;

[...].

Prawa te są wykonywane na warunkach i w granicach określonych przez [t]raktaty i środki przyjęte w ich zastosowaniu”.

6 Artykuł 21 ust. 1 TFUE stanowi:

„Każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w [t]raktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania”.

Karta

7 Artykuł 7 Karty, zatytułowany „Poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego”, stanowi:

„Każdy ma prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, domu i komunikowania się”.

8 Na mocy art. 21 ust. 1 Karty „[z]akazana jest wszelka dyskryminacja w szczególności ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”.

9 Artykuł 24 Karty, zatytułowany „Prawa dziecka”, ma następujące brzmienie:

„1. Dzieci mają prawo do takiej ochrony i opieki, jaka jest konieczna dla ich dobra. Mogą one swobodnie wyrażać swoje poglądy. Poglądy te są brane pod uwagę w sprawach, które ich dotyczą, stosownie do ich wieku i stopnia dojrzałości.

2. We wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka.

3. Każde dziecko ma prawo do utrzymywania stałego, osobistego związku i bezpośredniego kontaktu z obojgiem rodziców, chyba że jest to sprzeczne z jego interesami”.

Dyrektywa 2004/38

10 Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77 – wyd. spec. w języku polskim rozdz. 5, t. 5, s. 46) w art. 4, zatytułowanym „Prawo wyjazdu”, przewiduje:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących dokumentów podróży, mających zastosowanie do krajowych kontroli granicznych, wszyscy obywatele Unii posiadający ważny dowód tożsamości lub paszport oraz członkowie ich rodziny, którzy nie są obywatelami jednego z państw członkowskich, lecz posiadają ważny paszport, mają prawo do opuszczenia terytorium państwa członkowskiego, w celu odbycia podróży do innego państwa członkowskiego.

[...]

3. Państwa członkowskie, działając zgodnie ze swoimi przepisami, wydają i odnawiają swoim obywatelom dowód tożsamości i paszport, potwierdzających ich przynależność państwową.

4. Paszport jest ważny co najmniej na wszystkie państwa członkowskie i kraje, przez które posiadacz musi przejechać, podróżując między państwami członkowskimi. [...]”.

Prawo polskie

- 11 Artykuł 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ma następujące brzmienie:
 „Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej”.
- 12 Artykuł 7 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 1792) stanowi:
 „Prawa obcego nie stosuje się, jeżeli jego stosowanie miałoby skutki sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej”.
- 13 Artykuł 104 ust. 5 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r., poz. 463 ze zmianami) stanowi:
 „Transkrypcja jest obligatoryjna, jeżeli obywatel polski, którego dotyczy zagraniczny dokument stanu cywilnego, posiada akt stanu cywilnego potwierdzający zdarzenia wcześniejsze sporządzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i żąda dokonania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego lub ubiega się o polski dokument tożsamości lub nadanie numeru PESEL”.
- 14 Artykuł 107 ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego stanowi:
 „Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia dokonania transkrypcji, jeżeli:
 1) dokument w państwie wystawienia nie jest uznawany za dokument stanu cywilnego lub nie ma mocy dokumentu urzędowego, lub nie został wydany przez właściwy organ, lub budzi wątpliwości co do jego autentyczności, lub potwierdza zdarzenie inne niż urodzenie, małżeństwo lub zgon;
 2) zagraniczny dokument powstał w wyniku transkrypcji w państwie innym niż państwo zdarzenia;
 3) transkrypcja byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 15 K.S., będąca obywatelką Polski, i S.V.D., będąca obywatelką Irlandii, w 2018 r. zawarły związek małżeński w Irlandii.

- 16 W roku 2018 urodziła się w Hiszpanii ich córka, S.R.S.-D. Urodzenie to zostało zarejestrowane w hiszpańskim urzędzie stanu cywilnego w oparciu o wspólne oświadczenie matki dziecka, K.S. i jej małżonki – S.V.D. Wspomniany akt urodzenia wskazuje K.S. i S.V.D. odpowiednio jako „matkę A” i „matkę B”.
- 17 K.S. i S.V.D. wniosły o przeniesienie wydanego przez organy hiszpańskie aktu urodzenia S.R.S.-D., która posiada obywatelstwo polskie, do polskiego rejestru stanu cywilnego w drodze transkrypcji.
- 18 Decyzją z dnia 16 kwietnia 2019 r. kierownik USC oddalił ten wniosek, wskazując w uzasadnieniu, że taka transkrypcja byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. K.S. i S.V.D. nie zaskarżyły tej decyzji odmownej, w związku z czym stała się ona prawomocna z dniem 30 kwietnia 2019 r.
- 19 W dniu 25 września 2019 r. K.S. zwróciła się do RPO z wnioskiem o pomoc, z którego wynikało, że S.R.S.-D. nie posiada żadnego dokumentu tożsamości, gdyż wniosek o wydanie paszportu dla tego dziecka został oddalony z powodu braku przeniesienia w drodze transkrypcji jego aktu urodzenia do polskiego rejestru stanu cywilnego. Irlandzki urząd właściwy w sprawach dokumentów tożsamości pismem z dnia 17 lutego 2019 r. poinformował RPO, że to dziecko nie posiada obywatelstwa irlandzkiego, a w konsekwencji nie ma prawa ani do dowodu osobistego, ani do paszportu.
- 20 Rzecznik Praw Obywatelskich wniosł zatem do sądu odsyłającego, w imieniu K.S. i S.V.D., skargę na decyzję kierownika USC z dnia 16 kwietnia 2019 r. o odmowie przeniesienia w drodze transkrypcji do polskiego rejestru stanu cywilnego aktu urodzenia, który organy hiszpańskie wydały córce wspomnianych osób.
- 21 W trakcie postępowania przed sądem odsyłającym organ administracyjny pierwszej instancji oddalił również wniosek o wydanie S.R.S.-D. dowodu osobistego, ponieważ zgodnie z prawem polskim rodzicami dziecka mogą być tylko kobieta i mężczyzna. Jako że sąd odsyłający uznał, że zasadne będzie oczekiwanie na decyzję organu administracyjnego drugiej instancji, Rzecznik Praw Obywatelskich pismem z dnia 30 lipca 2020 r. poinformował, że decyzja oddalająca wniosek o wydanie dowodu tożsamości została w drugiej instancji utrzymana w mocy.
- 22 Zdaniem sądu odsyłającego obecnie obowiązujące przepisy nie gwarantują skutecznie prawa do swobodnego przemieszczania się dziecka takiego jak S.R.S.-D., które „bezspornie jest obywatelem polskim”, a tym samym obywatelem Unii, a to dlatego, że dokumenty niezbędne do wykonywania tej swobody, to jest polski dowód osobisty lub polski paszport, nie mogą być temu dziecku wydane, ponieważ rodzicami wpisanymi do aktu urodzenia dziecka są dwie kobiety, które zawarły związek małżeński zgodnie z prawem właściwym dla jednej z nich. Sąd ten wyjaśnia ponadto, że stosowanie w praktyce tych przepisów prawa polskiego

utrudnia organom władzy publicznej, w tym sądowi, udzielenie małoletniemu dziecku skutecznej ochrony, zgodnie z jego najlepszym interesem.

- 23 Sąd odsyłający przyznaje, że kwestie stanu cywilnego i wiążące się z nim normy dotyczące małżeństwa są materią należącą do kompetencji państw członkowskich i prawo Unii tej kompetencji nie narusza. Uważa on, że odmiennosc regulacji obowiązujących w różnych państwach członkowskich nie może jednak naruszać przyznanej każdemu obywatelowi Unii swobody przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.
- 24 Sąd ten wskazuje, że w sytuacji gdyby stwierdzono, że odmowa transkrypcji aktu urodzenia małoletniego dziecka narusza postanowienia art. 20 ust. 2 lit. a) i art. 21 ust. 1 TFUE odczytywanych w związku z postanowieniami art. 7, art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 2 Karty, tenże sąd mógłby nakazać organom polskim dokonanie transkrypcji tego aktu urodzenia literalnie, co umożliwiłoby następnie wydanie dokumentu tożsamości zapewniającego dziecku możliwość przekraczania granic wewnętrznych Unii i ochronę jego życia prywatnego i rodzinnego.
- 25 W tych okolicznościach Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polska) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 21 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 2 lit. a) TFUE w związku z art. 7, art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 2 [Karty] należy rozumieć w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie [temu], by organy państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada małoletni, odmówiły mu transkrypcji jego aktu urodzenia wydanego przez inne państwo członkowskie, niezbędnej do uzyskania dokumentu tożsamości państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, z tego powodu, że prawo krajowe tego państwa nie przewiduje rodzicielstwa par jedнопłciowych, a w akcie tym jako rodziców wskazano osoby tej samej płci?”.

W przedmiocie postępowania przed Trybunałem

- 26 Sąd odsyłający wniósł o zastosowanie w niniejszej sprawie pilnego trybu prejudycjalnego przewidzianego w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem.
- 27 W dniu 25 stycznia 2021 r. piąta izba Trybunału, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po wysłuchaniu rzecznik generalnej, podjęła decyzję o nieuwzględnieniu wniosku o rozpoznanie niniejszej sprawy w pilnym trybie prejudycjalnym z uwagi na brak spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 107 regulaminu postępowania.
- 28 Ze względu na związek istniejący między niniejszą sprawą oraz sprawą zakończoną wyrokiem z dnia 14 grudnia 2021 r., *Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”* (C-490/20, EU:C:2021:1008), postępowanie w niniejszej sprawie

zostało decyzją prezesa Trybunału z dnia 26 stycznia 2021 r. zawieszono do czasu ogłoszenia tego wyroku.

- 29 Po ogłoszeniu wyroku z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo” (C-490/20, EU:C:2021:1008), sekretariat Trybunału przesłał sądowi odsyłającemu kopię tego wyroku i wezwał do poinformowania, czy podtrzymuje wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- 30 Pismami z dni 17 i 28 stycznia 2022 r. sąd odsyłający poinformował Trybunał, że podtrzymuje wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wskazując w szczególności, że postępowanie sądowe dotyczące odmowy transkrypcji aktu urodzenia jest zawieszono do czasu otrzymania orzeczenia Trybunału w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego w niniejszej sprawie. Sąd ten wskazał ponadto, że w styczniu 2022 r., z inicjatywy pełnomocniczki rodziców małoletniego dziecka, którego dotyczy sprawa, zostało przed Sądem Wojewódzkim w Warszawie wszczęte postępowanie sądowe dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej o odmowie wydania temu dziecku dowodu osobistego.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 31 Zgodnie z art. 99 regulaminu postępowania, między innymi gdy odpowiedź na pytanie prejudycjalne można wywieść w sposób jednoznaczny z orzecznictwa, Trybunał może w każdej chwili, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, orzec w formie postanowienia z uzasadnieniem.
- 32 Przepis ten należy zastosować w niniejszej sprawie.
- 33 Poprzez przedłożone pytanie sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 20 ust. 2 lit. a) i art. 21 ust. 1 TFUE odczytywane w związku z art. 7, art. 21 ust. 1 i art. 24 ust. 2 Karty należy interpretować w ten sposób, że jeżeli chodzi o małoletnie dziecko, będące obywatelem Unii, którego akt urodzenia wydany przez właściwe organy jednego z państw członkowskich wskazuje jako rodziców dwie osoby tej samej płci, państwo członkowskie, którego dziecko to jest obywatelem, jest zobowiązane do transkrypcji takiego aktu urodzenia w celu umożliwienia temu dziecku otrzymania dokumentu tożsamości.
- 34 Tytułem wstępu należy zauważyć, że zgodnie z art. 20 ust. 1 TFUE obywatelem Unii jest każda osoba mająca obywatelstwo państwa członkowskiego. Skoro, zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez sąd odsyłający, poza sporem jest, że S.R.S.-D. ma obywatelstwo polskie, posiada ona na mocy tego postanowienia status obywatela Unii.
- 35 W tym zakresie Trybunał wielokrotnie podkreślił, że status obywatela Unii ma stanowić podstawowy status obywateli państw członkowskich (wyrok z dnia

14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 36 Jak wynika z orzecznictwa Trybunału, obywatel państwa członkowskiego, który jako obywatel Unii skorzystał ze swobody przemieszczania się i przebywania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia, może powoływać się na związane z tym statusem prawa, w szczególności prawa przewidziane w art. 21 ust. 1 TFUE, w stosownym przypadku również wobec swego państwa członkowskiego pochodzenia. Mogą również powołać się na to postanowienie oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania obywatele Unii, którzy urodzili się w przyjmującym państwie członkowskim ich rodziców i nigdy nie skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 37 Na podstawie art. 21 ust. 1 TFUE każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania. W celu umożliwienia obywatelom korzystania z tego prawa art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38 zobowiązuje państwa członkowskie, działające zgodnie ze swoimi przepisami, do wydawania swoim obywatelom dowodu tożsamości lub paszportu, potwierdzających ich przynależność państwową.
- 38 W związku z tym w zakresie, w jakim S.R.S.-D. jest obywatelką polską, organy polskie mają obowiązek wydania jej dowodu osobistego lub paszportu potwierdzającego jej przynależność państwową, a także nazwisko rodowe zamieszczone w akcie urodzenia sporządzonym przez organy hiszpańskie. W tej kwestii Trybunał miał już sposobność stwierdzić, że art. 21 TFUE stoi na przeszkodzie temu, by organy jednego z państw członkowskich, stosując swe prawo krajowe, mogły odmówić uznania nazwiska rodowego dziecka, ustalonego i zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, w którym dziecko to się urodziło i od urodzenia zamieszkuje (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 39 Należy uściślić, że art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38 nakłada na organy polskie obowiązek wydania S.R.S.-D. dowodu osobistego lub paszportu niezależnie od przeniesienia w drodze transkrypcji hiszpańskiego aktu urodzenia tego dziecka do polskiego rejestru stanu cywilnego. Tak więc w zakresie, w jakim prawo polskie wymaga transkrypcji aktu urodzenia przed wydaniem polskiego dowodu osobistego lub paszportu, to państwo członkowskie nie może powoływać się na swoje prawo krajowe w celu odmowy wydania S.R.S.-D. takiego dowodu osobistego lub paszportu (zob. analogicznie wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 45).

- 40 Taki dokument, pojedynczo lub w powiązaniu z innymi dokumentami, w danym przypadku z dokumentem wydanym przez przyjmujące państwo członkowskie danego dziecka, powinien umożliwić dziecku, które znajduje się w sytuacji takiej jak S.R.S.-D., korzystanie z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zagwarantowanego w art. 21 ust. 1 TFUE, z każdą z jego dwóch matek, której status jako rodzica tego dziecka został ustalony przez przyjmujące państwo członkowskie tych matek podczas pobytu zgodnego z dyrektywą 2004/38 (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 46).
- 41 Należy ponadto przypomnieć, że jednym z praw, które art. 21 ust. 1 TFUE przyznaje obywatelom państw członkowskich, jest prawo do prowadzenia przez nich zwykłego życia rodzinnego zarówno w przyjmującym państwie członkowskim, jak i w państwie członkowskim, którego przynależność państwową posiadają, w przypadku powrotu do tego ostatniego państwa, z którym to prawem wiąże się obecność członków rodziny (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 42 Bezsporne jest, że w sprawie w postępowaniu głównym organy hiszpańskie zgodnie z prawem ustaliły istnienie więzi filiacyjnej – biologicznej bądź prawnej – między S.R.S.-D. a każdym z jej rodziców, K.S. i S.V.D., i poświadczyły to w akcie urodzenia wystawionym dziecku wspomnianych osób. Wobec tego na podstawie art. 21 TFUE wszystkie państwa członkowskie powinny uznać prawo K.S. i S.V.D., jako rodziców małoletniego obywatela Unii, nad którym sprawują faktyczną pieczę, do towarzyszenia temu ostatniemu przy korzystaniu przez niego z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich (zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 48).
- 43 W związku z tym, skoro S.R.S.-D., zgodnie z ustaleniami dokonanyymi przez sąd odsyłający, ma obywatelstwo polskie, organy polskie, podobnie jak organy każdego innego państwa członkowskiego, mają obowiązek uznać tę więź filiacyjną w celu umożliwienia temu dziecku korzystania bez przeszkód, z każdym z dwóch rodziców, z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zagwarantowanego w art. 21 ust. 1 TFUE.
- 44 Ponadto, w celu skutecznego umożliwienia S.R.S.-D. korzystania z przysługującego jej prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich z każdym rodzicem, konieczne jest, aby K.S. i S.V.D. mogły posiadać dokument, który wskazuje je jako osoby uprawnione do podróżowania z tym dzieckiem.
- 45 Spoczywający na państwie członkowskim obowiązek z jednej strony wydania dowodu tożsamości lub paszportu dziecku, będącemu obywatelem tego państwa

członkowskiego, które to dziecko urodziło się w innym państwie członkowskim i którego akt urodzenia wydany przez organy tego innego państwa członkowskiego wskazuje jako jego rodziców dwie osoby tej samej płci, a z drugiej strony uznania więzi filiacyjnej między tym dzieckiem a każdą z tych dwóch osób w ramach wykonywania przez to dziecko praw przysługujących mu na podstawie art. 21 TFUE i odpowiednich aktów prawa wtórnego, nie oznacza dla państwa członkowskiego, którego dane dziecko jest obywatelem, obowiązku przewidzienia w swoim prawie krajowym rodzicielstwa osób tej samej płci lub uznania, do celów innych niż wykonywanie praw, które to dziecko wywodzi z prawa Unii, więzi filiacyjnej między wspomnianym dzieckiem a osobami wskazanymi jako jego rodzice w akcie urodzenia sporządzonym przez organy przyjmującego państwa członkowskiego (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 56, 57 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 46 Należy dodać, że środek krajowy, który może utrudniać korzystanie ze swobody przemieszczania się osób, może być uzasadniony tylko wtedy, gdy jest zgodny z prawami podstawowymi gwarantowanymi w Karcie, nad których przestrzeganiem czuwa Trybunał (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 58 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 47 W sytuacji, której dotyczy spór w postępowaniu głównym, prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, zagwarantowane w art. 7 Karty, oraz prawa dziecka, zagwarantowane w jej art. 24, w szczególności prawo do tego, by we wszystkich działaniach dotyczących dzieci uwzględniany był przede wszystkim najlepszy interes dziecka, a także prawo do utrzymywania stałej, osobistej relacji i bezpośredniego kontaktu z każdym z rodziców, mają podstawowe znaczenie.
- 48 W związku z tym relacja danego dziecka z każdą z dwóch osób, z którymi prowadzi ono faktyczne życie rodzinne w przyjmującym państwie członkowskim i które są wymienione jako jego rodzice w akcie urodzenia sporządzonym przez organy tego państwa, znajduje ochronę w art. 7 Karty.
- 49 Ponadto, skoro art. 24 Karty stanowi, jak przypomniano w wyjaśnieniach jej dotyczących (Dz.U. 2007, C 303, s. 17), włączenie do prawa Unii najważniejszych praw dziecka zapisanych w Konwencji o prawach dziecka, ratyfikowanej przez wszystkie państwa członkowskie, przy wykładni tego artykułu konieczne jest należyte uwzględnienie postanowień tej konwencji (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 63 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 50 W szczególności w art. 2 Konwencji o prawach dziecka wprowadzono w odniesieniu do dziecka zasadę niedyskryminacji, z której wynika wymaganie, by prawa określone we wspomnianej konwencji, wśród których wymieniono w jej art. 7 prawo do sporządzenia aktu urodzenia niezwłocznie po urodzeniu dziecka,

prawo do otrzymania imienia i do uzyskania obywatelstwa, były zagwarantowane temu dziecku bez dyskryminacji, w tym bez dyskryminacji ze względu na orientację seksualną jego rodziców..

- 51 W tych okolicznościach byłoby sprzeczne z prawami podstawowymi, które temu dziecku gwarantują art. 7 i 24 Karty, pozbawienie go relacji z którymś z jego rodziców w ramach wykonywania przysługującego temu dziecku prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich lub faktyczne uniemożliwienie, czy też nadmierne utrudnienie wykonywania przez niego tego prawa, z tego względu, że jego rodzice są tej samej płci (wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”, C-490/20, EU:C:2021:1008, pkt 65).
- 52 W świetle ogółu powyższych rozważań na przedłożone pytanie należy udzielić następującej odpowiedzi: art. 20 i 21 TFUE, odczytywane w związku z art. 7 i 24 Karty i z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli chodzi o małoletnie dziecko, będące obywatelem Unii, którego akt urodzenia wydany przez właściwe organy jednego z państw członkowskich wskazuje jako jego rodziców dwie osoby tej samej płci, państwo członkowskie, którego dziecko to jest obywatelem, jest zobowiązane, z jednej strony, do wydania temu dziecku dowodu tożsamości lub paszportu, nie wymagając uprzedniego przeniesienia w drodze transkrypcji aktu urodzenia tego dziecka do krajowego rejestru stanu cywilnego, a także, z drugiej strony, do uznania, podobnie jak każde inne państwo członkowskie, dokumentu pochodzącego od innego państwa członkowskiego, umożliwiającego wspomnianemu dziecku korzystanie bez przeszkód, wraz z każdą ze wspomnianych dwóch osób, z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.

W przedmiocie kosztów

- 53 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) postanawia, co następuje:

Artykuły 20 i 21 TFUE odczytywane w związku z art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że jeżeli chodzi o małoletnie dziecko, będące obywatelem Unii, którego akt

urodzenia wydany przez właściwe organy jednego z państw członkowskich wskazuje jako jego rodziców dwie osoby tej samej płci, państwo członkowskie, którego dziecko to jest obywatelem, jest zobowiązane, z jednej strony, do wydania temu dziecku dowodu tożsamości lub paszportu, nie wymagając uprzedniego przeniesienia w drodze transkrypcji aktu urodzenia tego dziecka do krajowego rejestru stanu cywilnego, a także, z drugiej strony, do uznania, podobnie jak każde inne państwo członkowskie, dokumentu pochodzącego od innego państwa członkowskiego, umożliwiającego wspomnianemu dziecku korzystanie bez przeszkód, wraz z każdą ze wspomnianych dwóch osób, z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 24 czerwca 2022 r.

Sekretarz

Prezes dziesiątej izby

A. Calot Escobar

I. Jarukaitis

Za zgodność z oryginałem,

Luksemburg, dnia 24. 06. 2022

P.O. *in R. Mlle*

Sekretarz,
z upoważnienia
Maria Sikieryńska
administratorka

